

det om den provisoriske Lov, at den altid maa forelægges den umiddelbart følgende Rigsdag, uden hvis Bekræftelse Loven bortfalder. Det var ikke, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) mente, en individuel Opfattelse; det var hele den grundlovgivende Rigsforsamlings Mening. Og ligesom dette kom frem den Gang, som det ogsaa frem i en Landhingsbetænkning 1857, som er understreket af M. P. Bruun, Madvig, Orla Lehmann, M. Rasmussen og Schou. Der hedder det: „Enhver Rigsdagen forelagt, foreløbig Lov, er et Lovforslag, som vedbliver at gjælde, indtil dens Stæbne er afgjort, men bortfalder saasnart en af Rigsdagens Afdelinger forkaster den, eller den Rigsdag, for hvilken den har været forelagt, stilles ad uden at vedtage den . . . den kan ikke overleve nogen Rigsdagssamling.“ Saaledes har det altsaa været klart udtalt som Rigsdagens Opfattelse, at en foreløbig Lov kun kan bestaa indtil den næste Rigsdagsamling. Selv om den ikke bliver forkastet i denne Samling, falder den bort af sig selv, dersom Rigsdagen gaar fra hinanden, uden at den er vedtaget. Jeg stiller mig et Øieblik paa det ærede Mindretals Standpunkt og vil et Øieblik forudsætte, at han betragter den provisoriske Finantslov om enhver anden foreløbig Lov. Dersom han nu ikke ogsaa paa dette Punkt, som paa saa mange andre Punkter, har skilt sig fra den Opfattelse, der var gjældende fra vor Friheds første Tid og indtil for kort Tid siden, dersom han ikke har skilt sig i afgjort Modsætning til den Opfattelse, maatte han alene af den Grund erkjende, at den provisoriske Finantslov af 26de Marts 1886 bortfaldt, fordi den ikke var vedtaget i den Samling, der kom nærmest efter den, hvori den var udstedt.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Dersom den ærede Ordfører vil læse Grundlovens § 25 med nogen Opmærksomhed, vil han se, at den stiller 3 Hovedbetingelser, for at provisoriske Love overhovedet kunne udstedes. Den første er den, at Tilfældet er paatrængende nødvendigt, den anden er den, at Rigsdagen ikke er samlet, og den tredie, at Loven ikke maa stride mod Grundloven. Jeg tror, at en hvilken som helst provisorisk Lov, der gaar mod en af disse Hovedbestemmelser, vil kunne sælbes ved en Rigsretsdom. Men saa længe Regjeringen kun optager paa de provisoriske Love saadanne Ting, som den kan vente og rimeligvis venter at faae Rigsdagens Anerkjendelse for ere paatrængende nødvendige, er der Intet i Veien. Derfor

er det ogsaa, at de provisoriske Finantslove passere det ene Aar efter det andet. Folke-thingets Flertal er vel ogsaa af samme Mening, som Regjeringen maa antages at være, at de ikke kunne sælbes ved en Rigsretsdom, naar de ikke indeholde Andet, end hvad der maa anses for at være paatrængende nødvendigt, og ibrigt fyldestgøre de to andre Hovedbetingelser. Derom vidner dets Holdning overfor Rigsretsstiltale. Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem let kunde have faaet Svar paa det Spørgsmaal, han rettede til mig, ved selv at læse Grundlovens § 25. Naar det ærede Medlem yderligere mente at kunne tage mig i Skole — det er jo for Resten en gammel Bane, det ærede Medlem har i saa Henseende, det begyndte han meget tidlig med — ved at ville have en Erklæring fra mig, om jeg vilde fraraade Thinget at nægte Ting, som Regjeringen vilde have, og som jeg vidste, den vilde have, skal jeg sige til det ærede Medlem: Ja, dersom den Ting er af en saadan Bessaffenhed, at jeg tror, at Regjeringen kan tage den og komme vel fra at tage den, vil jeg anse det for uklogt af Thinget at nægte, den. Hvad opnaar Thinget derved? Hvad Andet opnaaede man forrige Foraar ved det, man gjorde den Gang, Andet, end hvad man kunde læse i „Politiken“ nogle Dage efter. Man mistede Finantsloven eller fik den ikke, men Milionerne til Besæftningen blev man alligevel af med. Det er det, de Herrer opnaa ved deres Politikk. Ja, det er jo saa meget heldigere for os Andre, naar de sige det selv i deres egne Hovedorganer. Saaledes vil jeg svare det ærede Medlem paa hans sidste Udtalelse overfor mig, som han jo vistnok troede var særdeles snild.

Ordføreren (Hansen [Esbendborg Amts 2den Valgkreds]): Ja, jeg skal kun yttre Forundring over den Fortolkning af § 25, som kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). Naar Regjeringen sender Rigsdagen hjem for at udstede provisoriske Love, mener han, at § 25 er fyldestgjort, thi saa har Rigsdagen ikke været samlet, idet den har været hjemsendt! Efter en saadan Fortolkning staar min Forstand stille, og jeg er sikker paa, at det høitærede Thing har Fordring paa, at man ikke drøfter en saa subtil Sag yderligere. Jeg havde ventet en Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) angaaende hans Opfattelse af foreløbige Loves Livsvarighed, om det ogsaa er hans Mening, at foreløbige Love kunne overleve mere end end een